

בש"פ 7284/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 7284/17

כבוד השופט ע' פוגלם
מדינת ישראל

לפני:
ה המבקש:

נ ג ד

פלוני המשייב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996

תאריך היישיבה: ה' בתשרי התשע"ח (25.9.2017)

בעומ"ד הדר פרנקל בשם המבקש:

בעומ"ד זacky كامل בשם המשייב:

החלטה

בקשה להארכת מעצרו של המשייב ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרם).

1. ביום 3.1.2017 הוגש נגד המשייב כתב אישום האוזן שלושה אישומים המתייחסים לו עבירות שביצע לכואורה על רקע חסדו שבת זוגו (להלן: המתלוונת) בוגדת בו ומקיימת קשר רומנטי עם גברים אחרים ובهم רופא שניים שבמרפאתו טופלה מספר שנים (להלן: הרופא) ואחינוו של הרופא, הוא בן דודו של המשייב (להלן: בן הדוד). על פי כתב האישום המשייב והמתלוונת נשואים מזה כ-7 שנים; מתגוררים בדירה בבניין מגורים השיך למשפחתם המורחבת (להלן: הבית); ולהם שני ילדים. אביא את עיקרי האישומים בתמצית.

עמוד 1

2. על פי האישום הראשון, ביום 9.10.2016 בשעה 20:23 לערך, על רקע חשו האמור, נעל המשיב את דלת הכניסה לבית והגיף את חלונותיו. המשיב שלף אקדח, דרך אותו, והצמידו לראשו של המתלוונת תוך שהתייח בה כי היא בוגדת בו עם הרופא וקילו אותה. בהמשך לכך, הורה המשיב למתלוונת כי בזוקר תיקח את בנים לבית הספר ומיד לאחר מכן תשוב לביתם ולא תלך אל עבודתה. למחמת, שב המשיב והאשים את המתלוונת כי זו בוגדת בו ובימים שלאחר מכן אסר עליה לצאת מהבית; נעל אותה בתוך הבית; ולקח ממנה את מפתחות הרכב ששימש אותה. באותו הלילה האשים המשיב את המתלוונת כי זו בוגדנית ושוחחה עם גבר נוסף פרט לרופא, הוא בן הדוד. בלילה שבין יום 11.10.2016 לבין יום 12.10.2016 העיר המשיב את המתלוונת ואמר לה שהוא רוצה לדבר עמה במטבח. המשיב הורה למתלוונת להתיישב על כסא והוא עשתה כן. המשיב סתם בידו את פיה של המתלוונת והצמיד לגרונה סכין מטבח, תוך שהתייח בה כי היא מדברת עם הרופא, בן הדוד כמו גם עם 7 גברים נוספים. המשיב איים על המתלוונת כי אם לא תודה שדיברה עמו היא תמות ופצע את המתלוונת באמצעות הסכין בצווארה. המשיב טען בפני המתלוונת כי ברשותו תמונות עירום שלה וסרטונים אינטימיים הכוללים צלומים של איבר מיניה; דרש ממנה להתפשט על מנת שיבדק את גופה; ומישש את גופה כמו גם בדק את איבריה האינטימיים מקרוב, תוך שהיא מקלала אותה. בהמשך, קיימ המשיב יחס מיון עם המתלוונת, אשר הסכימה לכך בשל החשש שסירובה יחמיר את המצב. מספר ימים לאחר מכן, בזמן שהמשיב ישן והבית לא היה נועל, ניצלה המתלוונת את ההזדמנות וברחה עם ילדיהם מהבית אל בית הוריה. ביום 5.11.2016 שלח המשיב הודעה אונומית לאמה של המתלוונת ובה איים לפרסם ברבים שיחות, תמונות וסרטונים אינטימיים של המתלוונת אם זו לא תשוב לבitem. המשיב שלח הודעה אונומית לאמה של המתלוונת בשני מועדים נוספים ובהן קילל את המתלוונת, איים כי יפרסם שיחות וסרטונים אינטימיים שלה וכותב כי "הוא עוזק בזמן אחר תקשורת שהמתלוונת מקיימת". בגין כל אלה, ייחסו למשיב עבירות של החזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישה לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין בצרור סעיף 382(ג) לחוק זה; מעשה מגונה לפי סעיף (ג) לחוק העונשין [כך במקור – ע' פ']; סחיטה באוימים לפי סעיף 428 רישה לחוק זה; כליאת שווה לפי סעיף 377 רישה לחוק העונשין; ואיומים לפי סעיף 192 לחוק זה (במספר מקדים).

3. על פי האישום השני, על רקע חשו האמור של המשיב, ביום 15.10.2016 הלה זמין את בן הדוד לבית, ובתבולה קיבל לרשותו את מכשיר הטלפון הנידש שלו (להלן: הפלפון). בעת שהפלפון היה ברשותו, העתיק המשיב ללא ידיעתו והסכומו של בן הדוד תכנים מהמכשיר, כולל תמונותיו של זה האחזרן. בהמשך היום, יציר המשיב קשר עם בן הדוד, קילל אותו והאשים בו ברכח למתלוונת וכן לאחותו של המשיב תמונות וסרט וידאו אינטימיים. למחמת, לבקשת בן הדוד, הגיע המשיב לבתו של זה הראשון, והמשיב איים על בן הדוד ועל הרופא באומרו "אני עוד אפגוש אתכם ואתםCDCOR בראש". בגין האמור, ייחסו למשיב עבירות של קבלת דבר בתבולה לפי סעיף 416 לחוק העונשין; פגעה בפרטיות לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: חוק הגנת הפרטיות) בצרור סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות; חדרה לחומר מחשב שלא כדין לפי סעיף 4 לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995; ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

4. לפי האישום השלישי, במועדים שונים שלח המשיב לרופא ולקרוביו משפחתו הודעות אונומיות ובהן איומים לרצת ולקיים יחס מיון עם בתו הקטינה של הרופא – שלහן אף צורפו תמונותיה של זו, על רקע חשו האמור כי הרופא והמתלוונת מקיימים קשר רומנטי. בגין האמור, ייחסו למשיב עבירות של איום בכתב לרצתה לפי סעיף 307 לחוק העונשין (במספר מקדים); איומים לפי סעיף 192 לחוק זה; ופגיעה בפרטיות לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות בצרור סעיף 2(1) לחוק זה.

5. בד בבד עם הגשת כתב האישום, ביקשה המדינה לעזר את הנאשם עד תום ההליכים נגדו. בדיון שהתקיים ביום 12.1.2017 בבית משפט השלום בנצרת (כב' השופט ד' קירט) הסכים בא כוח הנאשם לקיים של ראיות לכואורה וכן כי קיימת עילת מעוצר בעניינו של הנאשם. بذلك האמור, נעתר בית המשפט כי הנאשם יוכן תסוקיר מעוצר בעניינו.

בתסוקיר שהוגש בהמשך להחלטה זו ציין שירות המבחן כי התרשם כי הנאשם אינו נרתע מההיליך המשפטי וממעצרו וכי הוא בעל גישה כוחנית, וסובל מנקנות יתר ורצון לשולט במתלוננת (להלן: הتفسוקיר הראשון). בתסוקיר זה נקבע כי הסבירות להישנות מעשים דומים מצד הנאשם לאלה המוחשיים לו בכתב האישום גבוהה מאוד; וכי נוכח המתואר בתסוקיר, בפרט באשר לסכוסר המורכב ואי הבירות בדבר זמינותו של הנאשם לנשך, קיים פוטנציאלי גבוה להתרדרות נוספת. בנוסף צוין כי אין בחלופת המעוצר שהוצאה בבית דודתו של הנאשם כדי להפחית באופן משמעותי את הסיכון הנשקי ממנה. על רקע כל אלה, המליץ שירות המבחן על מעוצרו של הנאשם עד תום ההליכים נגדו. ביום 12.2.2017, לאחר עיון בתסוקיר ולאור הסכמת הצדדים, הורה בית משפט השלום על מעוצרו של הנאשם עד תום ההליכים. לאחר שהחליף הנאשם את יציגו וכן לאחר שההיליך בעניינו הועבר לבית משפט אחר, הגיע הנאשם בקשה לעיון חוזר בהחלטה בדבר מעוצרו עד תום ההליכים וזה נדחתה בהחלטתו של בית משפט השלום בטבריה (כב' סגן הנשיא נ' מישורי לב טוב) מן הטעם שלא נמצא שינוי נסיבות המשפט הצדיק את שחרורו מהחלוקת שהוצאה על ידו אינה מאיינת את מסוכנותו. ערך שהגיש הנאשם על החלטה אחרת זו נמחק ביום 20.6.2017 בהמלצת בית המשפט המוחזוי, שהורה בכך האמור ונוכח חלוף הזמן על הכנת תסוקיר משלים בעניינו של הנאשם שיבחן את אפשרות שחרורו לחלופת מעוצר שתוצע על ידו, וכן אפשרות מעוצר באיזוק אלקטרוני; ועל קיום דיון בבית משפט השלום לאחר הגשת התסוקיר המשלים בשאלת חלופת המעוצר בלבד (להלן: ההחלטה מיום 20.6.2017).

6. ביום 26.7.2017 הוגש תסוקיר מעוצר המשלים (להלן: הتفسוקיר השני) שבגדירו העריך שירות המבחן כי רמת הסיכון הנשקי מת啻 עולתה ביחס להערכתה המובאת בתסוקיר הראשון; כי המפקחות המוצעות על ידו מעורבות בסכוסר העומד ברקע לכתב האישום ואין ביכולתן לקיים את משימת הפיקוח הנדרשת; וכי מיקום החלופת המוצעת על ידו, בבית הורי, מעלה את הסיכון להטלקות הסכוסר. על רקע האמור, המליץ שירות המבחן על מעוצרו של הנאשם עד תום ההליכים. בדיון שהתקיים בעניין התסוקיר השני הילין הנאשם על נוכנותם של חלק מהפרטים צוינו בו, וכן על כך שלא נבחנה אפשרות מעוצר באיזוק אלקטרוני. בהמשך לכך, הורה בית משפט השלום על ערכית תסוקיר מעוצר משלים נוסף בעניינו של הנאשם אשר יבחן את אפשרות מעוצר באיזוק אלקטרוני, בהתאם להחלטה מיום 20.6.2017. ביום 7.8.2017 הוגש תסוקיר מעוצר משלים נוסף (להלן: הتفسוקיר השלישי) שבו קבע שירות המבחן כי רמת הסיכון הגבוהה שנשקי את הנאשם; מאפייניו אישיו; או התאמת המפקחים המוצעים ומעורבותם בסכוסר; מיקום החלופת המוצעת בבית הורי; ועמדת המתלוננת וחשותיה – הוא אינו ממילץ על מעוצרו של הנאשם באיזוק אלקטרוני. בהקשר זה צוין כי במצב של הפרת תנאי הפיקוח האלקטרוני, עד לממן מענה מצד גורמי אכיפת החוק, הנאשם לא יהיה נתון בפיקוח והשגחה ראויים, דבר המעלה משמעותית את סבירות להישנות מקרים פורצי גבולות מצדיו, שכן המתלוננט והנегодעים הנוספים מהפרשה מתגוררים באותו הכפר. ביום 15.8.2017 דחה בית המשפט השולום – בשנית – את בקשתו של הנאשם לעיון חוזר בקבעו, בין היתר, כי המסוכנות הנשקית מהמשפט גברה בחלוף החודשים האחוריים; כי תסוקרי שירות המבחן הם מקרים יומיומיים ועניינים; וכי אין במעוצר באיזוק אלקטרוני כדי לאין את מסוכנותו של הנאשם בנסיבות דן. הנאשם הגיש עיר על החלטה אחרת זו ובידיון שהתקיים ביום 17.8.2017 הציע בא כוח הנאשם חלופת מעוצר שונה שונה במיקום אחר מזה שהוצע עד כה – דירה שכרכה משפחחתו של הנאשם בנצרת עילית. בית המשפט המוחזוי בנצרת (כב' השופט ג' אוזלאי) הורה למחוק בשלב זה את העירר, משקבע כי החלופת המוצעת צריכה להיבחן במסגרת הליך של עיון חוזר בהחלטת מעוצרו של הנאשם חלף העירר.

7. בהמשך לכך, בקשה נוספת לעיון חוזר מטעם הנאשם נדחתה בהחלטת בית משפט השלום מיום 28.8.2017 בית המשפט העיררי כי החלופת המוצעת לא תסכו, גם במסגרת פיקוח אלקטרוני, בין היתר, משהמפיקחים

המושעים אינם סמכותיים דיים; והmphרחק הגיאוגרפי בין החלופה המוצעת לבין מקום מגורי של המתלוונת הוא זניח. המשיב ערך על החלטה אחרתה זו. ביום 30.8.2017 דחה בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט ס' דבר) את העירה, שלא מצא מקום להתערב בהחלטת בית משפט השלים על נימוקיה.

8. בחלוף 9 חודשים, ומשטרם הסטיים ההלייר העיקרי, הגישה המבקשה את הבקשה דנא להערכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. המבקשה ערכנה בבקשתה כי הלייר העיקרי בעניינו של המשיב מתקדם בקצב משבע רצון. כך, צוין כי עד כה ניתן מענה לכתב האישום; וכי לאחר מספר דוחות מטעם המשיב ומטעמי בית המשפט – בין היתר נכון טענות לפסולותם של מספר שופטים מלבדו בהלייר העיקרי והעברת התקיק לבית משפט השלים בטבריה – התקיימו 11 דיוני הוכחות שבמהלכם נשמעו 13 עדים מטעם התביעה. עוד צוין כי נקבעו 4 ישיבות הוכחות נוספת לסיום פרשת התביעה – שתיים מהן קבועות בתוך תקופת המעצר הנוכחית. לטענת המבקשה, נשקפת מהמשיב מסוכנות מובהקת הנלמדת מחומרת העבירות המียวחות לו וניסיונות ביצוען, כמו גם מהערכתו של שירות המבחן בתסקיריו והמלצותיו השליליות בעניין המשיב.

9. בדיון שהתקיים לפני טען בא כוח המשיב כי לא נשקפת מהמשיב מסוכנות תוך שציין כי יסכים לכל חלופת מעצר שיש בה כדי לאין את המסוכנות הנטענת. עוד נטען כי למשיב אין עבר פלילי; הוא חולה במהלך האפילפסיה וזקוק לטיפול רפואי על בסיס יומי; והוא אב לשני ילדים קטינים הזקנים לנוכחותו לצדם. כמו כן, נטען כי הצפי שהציגו המבקשה בנוגע למועד סיום פרשת התביעה אינו מעשי נכון מספר העדים הרוב שברישימת עדי התביעה; וכי הלייר צפוי להימשך זמן רב אף יותר בשל הדיוונים בפרשת ההגנה והגשת הסיכומים בכתב. עוד הוסיף בא כוח המשיב כי ניהול הלייר העיקרי עד כה מעיד על הגנתו הטובה של המשיב מפני האישומים המียวחות לו.

10. לאחר שבחניתי את הבקשה והזמנתי לטייעוני הצדדים בדיון שהתקיים לפני, הגיעו לכל מסקונה כי בדיון הבקשה להתקבל. כאמור, במסגרת דיון בבקשתה להערכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם – לו עומדת חזקת החפות – לחירות, לבין האינטרסים שעוניים שמיירה על בוחנו של הציבור ותקינות הלייר הפלילי (ראו למשל בש"פ 4780/16 מדינת ישראל נ' נחמני, פסקה 4 (21.6.2016)). במסגרת זו נשלחים, בין היתר, המסוכנות הנשקפת מהנאשם; החש מפני הימלטותו; חלוף הזמן מאז תחילת המעצר; וקצב ניהול הלייר העיקרי, לרבות זהות הגורם שעליו מוטלת האחריות להימשכות ההליכים (בש"פ 7674/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 4 (10.10.2016)).

11. בעניינו, המסוכנות הנשקפת מן המשיב ברורה, ונלמדת מחומרת המעשים המียวחות לו. בכתב האישום מียวחות למשיב, בין היתר, עבירות אiomים ואלימות כלפי בת זוג, שבוצעו על רקע חשו כי זו בוגדת בו עם גברים אחרים. כאשר נבחנת אפשרות שחרורו לחולופת מעצר של נאשם במרקם מעין אלה, המאפשרים בין היתר בתפרצויות עצם בלתי נשלטות, יש לנகוט זהירות מיוחדת בבדיקה אם תוכל החלופה לאין את המסוכנות המียวחת לנאשם (השו בש"פ 1115/12 מדינת ישראל נ' מרזוק, פסקה 5 (9.2.2012); בש"פ 7626/06 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (27.9.2006)). כמו כן, בעבירות כגון דא, ריחוק גיאוגרפי בין הנאשם למתלוונת אינו מאיין בהכרח את מסוכנותו של זה (ראו והשו בש"פ 5773/03 מדינת ישראל נ' אחולאי, פסקה 11 (3.7.2003)). עיון בתסקירים שהוגשו בעניינו של המשיב מלמד כי דברים אלה יפים גם במקרים הפרטניים המאפשרות את המקהלה דנא. אך יש להוסיף כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב אינה מופנית כלפי המתלוונת בלבד כי אם גם כלפי צדדים נוספים להם ייחס המשיב את חדשתו האמוריהם, באופן שהוביל לסתוך משפחתי מורכב שלו סכנת הסלמה בלתי מבוטלת. המסוכנות הנשקפת מהמשיב Nelmadet אף מתקיריו שירות המבחן שהוגשו בעניינו – שלושה במספר – שבגדרם נמנעו שירות המבחן מלבו בא המלצה

על שחררו לחולופות שהוצעו או על מעצרו בגין אלקטרוני. אשר לקצב התקדמות ההליך העיקרי – אכן, פרשת התביעה טרם באה לסיומה וידרשו מספר דין הוכחות נוספים לשם כך, אך כעולה מן הבקשה, בית המשפט קבע 4 ישיבות הוכחות לתקופה הקוחבה (לחודשים אוקטובר ונובמבר 2017), שבהם צפוי משפטו של הנאשם להתקדם באופן משמעותי. בנסיבות אלו, אין סבור כי ההליך אינו מתנהל כדרכו וגם לך יש ליתן משקל. עוד יותר כי בקשה להארצת מעבר ל-9 חודשים אינה ההולם ללבונן של טענות אשר לקימן של ראיות לצורכי (ראו למשל בש"פ הנש��ת מהמושיב, מצאתי להיעתר לביקשת/aractה המעצר).

הבקשה מתقبلת אפוא. מעצרו של הנאשם מוארך ב-90 ימים החל מיום 3.10.2017 או עד למתן פסק דין בת"פ 5962-01-7 בבית משפט השלום בטבריה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ח' בתשרי התשע"ח (28.9.2017).

ש | פ | ט